

rapport, men der er intet forebyggende i det nuværende arbejdsskadesystem overhovedet. Der er intet forebyggende i det, der kom ud af det.

Det, vi nu kan se, er, at vi har fået en fuldstændig vanvittig fortolkning af ulykkesbegrebet, som rent faktisk betyder: Er du kvinde, har du en belastet arbejdsplads, så kan du være helt sikker på, at du ikke får en arbejdsskadeerstatning. Og jeg går ud fra, at det Folketing, som ønsker at nedsætte det udvalg, er enig i, at det er fuldstændig uhensigtsmæssigt, at vi har store dele af arbejdsmarkedet, især det offentlige arbejdsmarked, hvor man ikke kan få en arbejds-skadeserstatning.

Så jeg vil derfor foreslå, at vi selvfølgelig tager ministerens tilsagn til efterretning, men at vi også i Folketingets Socialudvalg bruger tid på at finde ud af, hvordan vi kan påpege, hvilke ting der under alle omstændigheder skal tages højde for under det her udvalgsarbejde.

Et andet punkt, som jeg også mener er utrolig vigtigt, var det, fru Yvonne Herløv Andersen rejste: Man kan få en arbejdsskadeerstatning, hvis det er lægeligt, videnskabeligt dokumenteret, at der er en sammenhæng. Men forudsætningen for, at man kan få den her videnskabelige dokumentation, er, at der er penge til at foretage den videnskabelige dokumentation. Det betyder, at der er mange nye typer af sager, eksempelvis mus og sådan noget – nu har vi lige fået ordnet nogle penge til det, men der er en masse nye typer af lidelser, som der ikke er videnskabelig dokumentation for skyldes arbejdet, og så bliver de afvist.

Det betyder, at det enten er det enkelte forbund, der selv skal finde pengene, eller også skal vi rende til socialministeren, og så må hun grave i en eller anden kasse for at se, om der er nogle penge, og det er uhensigtsmæssigt. Vi har simpelt hen fået strikket et system sammen, der er konservativt i sin måde at vurdere lidelser og arbejdsskader på, og det synes jeg også ville være hensigtsmæssigt at vi fik rettet op på.

Jeg regner med og håber på, at man i Socialudvalget vil være med til at kigge på nogle af de her ting, så vi kan binde ministeren og det udvalg lidt mere op end det, der er fremgået under den her første behandling. Men tak for tilsagnet i øvrigt.

Hermed sluttede forhandlingen og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 102:

Forslag til folketingsbeslutning om reform af lovgivningen om førtidspension.

Af Jette Gottlieb (EL) og Frank Aaen (EL).
(Fremsat 24/3 99).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Karen Jespersen):

Det er et forslag fra Enhedslisten, der går ud på, at regeringen skal komme med forslag til en reform af førtidspensionen her inden sommerferien. Jeg kan ikke støtte forslaget, fordi jeg endnu ikke mener, vi har forudsætningerne for at lægge os fast på, hvordan en reform af førtidspensionen skal se ud.

Vi har godt nok et utrolig godt udgangspunkt i den rapport, der kom fra Førtidspensionsudvalget i januar 1996. Den rapport var i øvrigt i to dele, hvoraf den ene del handler om det, der skal ske, inden man kommer på pension, det, der skal sørge for, at mennesker med nedsat erhvervsevne eller svækket helbred får en hurtigere og bedre behandling på et tidligere tidspunkt for at forebygge, at så mange når frem til en førtidspension.

De anbefalinger dér er efterhånden gennemført og kommet ind i loven, og vi begynder også at kunne se de første resultater af det: at der er færre, der når frem til den snor, der hedder indgangen til en førtidspension. Det er jo under alle omstændigheder meget vigtigt og meget godt, at det er sådan, og jo også noget, der kan lette arbejdet med at lave en reform af pensionssystemet, når tilgangen ikke er så stor, som den har været i en lang række år.